

„Uväznený som a vyjsť nemôžem“

Nachádzame sa v období izolácie, väznenia. Sme v ňom, či už preto, že sme sami zasiahnutí chorobou COVID-19 alebo preto, že sa nachádzame v izolácii, ktorú nám nariadili vládne a zdravotnícke authority. **Sme v období karantény.** V Žalm 88, 9 čítame:

„Odohnal si mi známych... Uväznený som a vyjsť nemôžem“ (Ž 88, 9).

Obdobie, keď sme zavretí a nemôžeme vyjsť, je obdobím karantény.

Kto toto dopustil? Písmo nám na to dáva odpoveď. Keď vo svete vzrástlo zloba (Gn 6, 5 – 7), Boh rozhodol, že dopustí na zemi veľkú záplavu a Noemu povedal, aby postavil archu, v ktorej by sa zachránil (Gn 7, 1 – 5). Keď Noe dostaval archu, Noe vošiel dnu „ako mu prikázal Boh. A Pán zavrel Noema zvonku“ (Gn 7, 16). Tak Boh dopustil, aby sme aj my boli istú dobu „vo vnútri“.

Čo môžeme počas tejto situácie robiť? Žalm 57 hovorí:

„Zmiluj sa, Bože, nado mnou, zmiluj sa nado mnou, lebo sa k

tebe utiekam; v tieni tvojich krídel nachodím útočište, kým sa nepominú nástrahy“ (v. 2).

Áno, kým nepominú nástrahy, skryme sa v tôni jeho krídel; či už je nám to nariadené alebo to znášame z iného dôvodu, nestráčajme vieru a nádej.

V mysli sa nám môžu vynoriť mnohé otázky. Obavy o našu budúcnosť, ekonomická neistota – „čo budeme jesť, piť a čo si oblečieme“ (Mt 6, 31), strach, že prídeme o prácu, ako splatíme svoje pôžičky, a tak ďalej. Všetok tento strach nás môže priam ochromovať. A čo nám chce Boh povedať? V šiestej kapitole *Jánovho evanjelia* vidíme, ako Ježiš káže svojim učeníkom, aby oni dali jedlo zástupom, ktoré sa zhromaždili na púšti, aby ho počúvali. „Keď Ježiš zdvihol oči a videl, že k nemu prichádza veľké množstvo ľudí, povedal Filipovi: ‚Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli?‘ Ale to povedal len preto, že ho skúšal. Lebo sám vedel, čo urobí“ (v. 5 – 6). Z toho môžeme pochopiť, že Boh má v mysli odpoveď a riešenie ešte predtým, než príde kríza. Boh nás vedie cez túto krízu a pritom má už v mysli východisko z nej. Ak Boh na nás dopustí skúšku, dá nám aj riešenie. Aj na pandémiu ochorenia COVID-19 má Boh vo svojej múdrosti určite odpoveď, ktoré je pre naše obmedzené poznanie a ohraničenú múdrosť nepochopiteľná.

Boh má s touto situáciou tajomné plány. Pevne – ba až slepo – teda verme v jeho dokonalý plán a ešte väčšmi sa na neho

spoločnime. Boh má odpoveď na všetky otázky, obavy a starosti, ktoré nás momentálne ťažia. **Náš Boh sa nemôže dopustiť chyby. Kým nepominú nástrahy, uchýľme sa v tóni jeho krídel.** Oprime sa o jeho hrud', tak ako to urobil svätý Ján pri Poslednej večeri.

N
o
p
o
č
a
s
t
o
h
t
o
o
b
d
o
b

ia karantény sa môže v našom živote udiat ešte jedna nádherná vec. V zaneprázdnenom harmonograme našich životov, sme dňom i nocou zaneprázdnení mnohými vecami. No nedarí sa nám pritom sústrediť na isté dôležité otázky a problémy nášho života. Zriedkakedy si môžeme len tak sadnúť a premýšľať o tom, kto sme, kam smerujeme či aký zmysel a cieľ má náš život. Tento čas je časom, keď sa môžeme postaviť zoči-voči sebe samým, keď môžeme nazrieť do svojich srdc, aby sme ich zhodnotili a napravili sa. **Nie je to čas na to, aby sme cez otvorené okná hľadeli na vonkajší svet, ale aby sme sa za zatvorenými oknami a dverami obrátili k svojmu srdcu a našli si čas počúvať nášho Boha,** aby sme si uvedomili, čo odo mňa chce, aby sme preskúmali svoje cesty a spýtali sa seba samých, prečo by sme sa mali s druhými hádať, prečo by sme ich mali ponížovať,

prečo by sme mali byť pyšní a arogantní... Je mnoho otázok, ktoré si môžeme položiť, a byť pred Bohom a v jeho prítomnosti celkom úprimní. Zmŕtvychvstalí Spasiteľ sa zjavil učeníkom, zhromaždenými za zavretými dverami, a povedal im: „Pokoj vám“ (Jn 20, 19). Pán, ktorý je ten istý včera, dnes i naveky (Hebr 13, 8), naplní vaše srdcia svojím pokojom.

Všetci vieme aj o období „hibernácie“ či „zimného spánku“, ktorý využívajú niektoré zvieratá. Je to obdobie, v ktorom nekonajú žiadne činnosti a trávia ho na pokojnom mieste. Po ňom však vyjdú s ešte väčším životom a energiou, aké mali predtým. Aj my sme teraz v takejto fáze zimného spánku. Pozitívne využívajme svoj čas, čerpajme viac sily od Pána a tiež sa modlime za všetkých, ktorí nemôžu prijať potrebnú liečbu, ktorí nemajú prístrešie a jedlo... Uchovávajme si ich všetkých vo svojom srdci a prosme Pána o jeho milosrdenstvo.

S vďakou pátrovi Daniela Poovannathila, správcu Karmelitánskeho exercičného domu v meste Trivandrum, ktorého kázňou som sa inšpirovala.

ČO NÁM Hovorí BOH V NAŠEJ SÚČASNEJ SITUÁCII S COVID-19

Náš Boh je Boh lásky. On nás netrestá, ako sa ľudia niekedy mylne domnievajú, keď sa v ich živote stane niečo zlé. V Bohu nie je žiadne zlo a on voči nikomu nezamýšľa zlo. No môže nechať v našom živote pracovať/účinkovať toho, ktorý koná zlo, aby nás ešte väčšmi očistil.

Nič sa nedeje bez Božieho vedomia a dovolenia. My potrebujeme

len pokorne spoznať a priznať naše chyby a nie klásť Bohu otázky, pochybovať o ňom alebo ho obviňovať za naše nezdary. Kráľ Dávid povedal: „Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil som, čo je v tvojich očiach zlé“ (Ž 51, 6).

Boh vyslobodil Izraelitov z egyptského otroctva, aby mohli zvelebovať Pána (pozri Ex 7, 16). Preto „prezrime svoje cesty, preskúmame ich a vráťme sa k Pánovi“ (porov. Nár 3, 40) a položme si otázku, či ZVELEBUJEME Pána a KLANIAME SA nášmu Stvoriteľovi. Máme vo svojom každodennom živote na Boha čas? Vzdávame mu svojím život česť? Dnes ľudia nemajú na Boha čas. Počas dňa aj noci sú zaneprázdnení mnohými vecami – hromadením čoraz väčšieho majetku alebo užívaním si svetským potešením a rozkošami.

Teraz sme v dôsledku šírenia nového korona vírusu prinútení zostať doma. Sme nútení zohnúť svoje kolena a prosiť Boha, aby spravil zázrak. Teraz sa modlí viac ľudí; majú čas čítať Božie slovo a vyhlasovať jeho prislúbenia. Sme nútení uvedomiť

si našu úplnú závislosť od Boha. Je čas zhodiť zo seba našu pýchu, aroganciu, pocit sebestačnosti, ktoré sme si nahromadili tým, že sme dosiahli mnohé veci „svojou vlastnou silou a mocou svojej ruky“ (porov. Dt 8, 17).

Boh nám skrze proroka Zachariáša hovorí:

„Ja mu budem ohnivým múrom dookola, hovorí Pán. A budem slávou uprostred neho“ (Zach 2, 9).

*Just asking God to
cover the homes
of my Friends
with the Blood of
Christ
That no plague or
virus may reach us
in Jesus name,
Amen*

Práve som prosil Boha, aby prikryl domy mojich priateľov Kristovou Krvou, aby sa nás tak nemohol dotknúť žiadny vírus ani žiadna nákaza.

Uznajme si svoje chyby, hľadajme Božie milosrdenstvo a sľúbme mu, že obnovíme svoj život. A potom **Pána prosme, aby nás ochránil Ohňom Ducha Svätého a mocou Drahocennej Ježišovej krvi.** (pozri Zjv 12, 11).

„V návale hnevu skryl som nakrátko svoju tvár pred tebou, no večným zmilovaním som sa nad tebou zmiloval, hovorí tvoj vykupiteľ, Pán“ (Iz 54, 8).

P.S.: Nezabúdajme tiež na **MOC Svätého RUŽENCA.**

Svätý páter Pio povedal:

„Vo svojich rukách **držte neustále ruženec. On vám prinesie víťazstvo** nad vašim Nepriateľom.“

MARY PEREIRA

(preklad: Lukáš Vaník)

Sviatok narodenia Panny Márie

Narodenie Preblahoslavenej Panny Márie, našej Matky, slávi spoločne Katolícka, Pravoslávna aj Anglikánska cirkev 8. septembra. Narodenie Ježišovej Matky je zvlášť dôležité preto, lebo ju si všemohúci Boh vyvolil, aby sa stala Matkou nášho Spasiteľa, a láskavo rozhodol, že má byť počatá bez dedičného hriechu. V *Liste Hebrejom* čítame: „Preto keď [Kristus] prichádza na svet, hovorí: ‚Nechcel si obeť ani dar, ale dal si mi telo‘“ (Hebr 10, 5).

Keď sa blížia narodeniny našich blízkych, tak plánujeme, že ich spolu oslávim. Vopred myslíme na daný dátum, kúpime im vopred darček alebo na internete vyhľadáme nejaký zvláštny dar a objednáme ho dostatočne vopred, aby sme ho v deň jeho narodenín už mali doma. Naša Matka Cirkev tiež vždy vopred hľadá na oslavu Narodenia našej drahej Mamy a od 30. augusta začína zvláštnu novénu na tento úmysel. My máme česť pripojiť sa v tejto novéne k celej, univerzálnej Cirkvi.

V tomto kontexte sa chcem s vami s radosťou podeliť so všetkým, čo viem o modlitbe, ktorú má naša Matka najradšej. Nie je to žiadna iná modlitba ako modlitba *Zdravas'*: „Zdravas', Mária, milostiplná, Pán s tebou.“ Boh poslal archanjela Gabriela do Nazareta a dal mu posolstvo pre Máriu. Takže to, čo Panne Márii povedal archanjel Gabriel, bolo presne to isté, čo chcel Márii povedať nebeský Otec (pozri *Lk 1, 26 – 28*). Anjel bol len poslom, ktorý mal vykonať to, čo mu prikázal nebeský Otec. Keď sa teda modlíme *Zdravas'*, prihovárame sa našej Mame slovami samého nebeského Otca. A ja som si istá, že náš nebeský Otec je šťastný, keď zbožne opakujeme tieto slová.

V druhej časti modlitby *Zdravas'* Pannu Máriu odvážne oslovujeme titulom „Matka Božia“, ktorý zasa dala Panne Márii Alžbeta, keď bola naplnená Duchom Svätým (pozri *Lk 1, 43*). Môžeme si byť teda istí tým, že aj Duch Svätý je šťastný, keď zbožne opakujeme tieto slová.

Mnohí exorcisti, vrátane niekdajšieho hlavného vatikánskeho exorcistu, pátra Gabriela Amortha – nech odpočíva v pokoji –, súhlasia s Pannou Máriou a hovoria, že modlitba ruženca je mocnou zbraňou proti nášmu nepriateľovi, Satanovi. Na základe

svojich skúseností zo služby hovoria, že každý *Zdravas'* je pre Satana smrtonosným úderom, akoby klincom, ktorý mu zabíjame do hlavy!

Raz jeden brat z Rehole benediktínov prosil rektora svojho domu o dovolenie prísť na večeru trochu neskôr. Tento brat sa zvykol každý deň pred večerou modlievať celý ruženec – teda radostné, bolestné aj slávnostné tajomstvá (tajomstvá svetla ešte vtedy neboli ustanovené). V ten deň sa ich ešte nepomodlil, a tak sa s dovolením predstaveného vrátil do svojej izby. No keď sa nevracal dlhší čas, rektor poslal za ním jedného jeho spolubrata, seminaristu. Keď tento seminarista prišiel k izbe tohto brata, zistil, že je zamknuté, no počul zvnútra akýsi krásny, melodický hlas. Nazrel teda dnu cez kľúčovú dierku. Vtedy vo vnútri uvidel ako tento brat kľučí pred sochou Panny Márie, hľadá na jej tvár a zbožne sa modlí ruženec. Každý *Zdravas'* sa pritom zakaždým premenil na krásnu ružu a potom sa v tejto podobe pripol na korunu Panny Márie. Tento seminarista, v úžase nad týmto pohľadom tam zostal stáť a dívať sa. Keď rektor videl, že sa nevrátil ani tento druhý brat, sám vstal, išiel do tejto izby a na vlastné oči videl to isté!

Keď sme nedávno s pátrom Jamesom Mariakumarom viedli duchovnú obnovu vo Fatime, boli sme 14. augusta, v predvečer sviatku Nanebovzatia Panny Márie, v jednej kaplnke rehoľného domu, v ktorom sme v tom čase bývali. V ten večer sme končili svoju 33-dňovú novénu za zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Ako som sa tak tešila z toho, že si na druhý deň, teda na sviatok Panny Márie, urobíme toto zasvätenie, pocítila som silnú vôňu ruží. Uvedomila som si, že Matka nám dáva zvláštnu milosť svojej prítomnosti; v tej kaplnke totiž neboli žiadne ruže s takou vôňou. Na druhý deň, keď som o tomto svojom zážitku hovorila jednej svojej priateľke, spýtala sa ma: „Nebola to vôňa ľalií?“ Áno, ľudia zvyčajne cítia vôňu ľalií, ale ja som si uvedomila, že Panna Mária mi dala zakúsiť vôňu ruží preto, lebo často vo svojich prednáškach o Panne Márii

alebo o ruženci druhým rozprávam o zážitku, ktorý mal spomínaný brat z benediktínskej rehole.

Drahí priatelia, aj my sa zbožne modlime *Zdravasy* a pridávajme ruže do koruny Panny Márie. Zvlášť počas týchto dní novény sa modlime celý ruženec alebo aspoň pár *Zdravasov* s týmto úmyslom: „Draha Matka, chcem ti dať na tvoje narodeniny krásnu kyticu ruží.“ S veľkou láskou a zbožnosťou sa modlime modlitbu, ktorá je jej srdcu najdrahšia. Túto kyticu si môžeme vziať potom 8. septembra so sebou do kostola, keď budeme sláviť jej narodeniny a radostne jej ju odovzdať pri svätom prijímaní alebo počas procesie.

Kiež nás všetkých – celý svet – naša drahá Matka prikrýva svojim plášťom a bezpečne nás vedie čoraz bližšie k svojmu drahému Synovi, nášmu Spasiteľovi, Ježišovi, našom Pánovi.

Mary Pereira

Turíce 2019

Turíce 2019

Keď pápež Ján XXIII. v roku 1962 zvolal Druhý vatikánsky koncil, zahájil ho slovami: „Otvorte okná, nech sem prúdi čerstvý vzduch“. Áno, dúfal a modlil sa, aby v Cirkvi nastali nové Turíce.

My všetci potrebujeme každý deň prežívať znovuzrodenie z Ducha Svätého. Svätý Pavol píše vo svojom Druhom liste Timotejovi: „Preto ti pripomínam, aby si roznechoval Boží dar, ktorý je v tebe prostredníctvom vkladania mojich rúk.“ (2 Tim 1,6) Duch Svätý je ten najväčší Boží dar, aký nám Ježiš

prišiel darovať. Prvým Ježišovým poslaním bolo odpustenie našich hriechov. Keď mal sv. Jozef pochybnosti o tom, ako Panna Mária počala, zjavil sa mu vo sne anjel Gabriel a povedal mu: „Neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“ (Mt 1,20-21) Takže prvotným poslaním, pre ktoré Boh Otec poslal na zem Ježiša, bolo vyslobodenie ľudí z otroctva hriechu. Neprišiel však iba preto, ale tiež aby nás naučil, ako máme žiť ako Božie deti. To však nie je možné bez pomoci Ducha Svätého. „Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch.“ (Jn 3,6) Preto Ježiš povedal Nikodémovi: „Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“ (Jn 3,5) Boh je však celý svätý a jeho Duch nás môže naplniť iba ak sa posvätime. Preto Ježiš musel najprv uskutočniť svoje prvé poslanie, aby očistil ľudstvo svojím umučením, smrťou a zmŕtvychvstaním. „On nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie, odpustenie hriechov.“ (Kol 1,13-14)

Ján Krstiteľ nám hovorí o druhom Ježišovom poslaní. Ježiša predstavil slovami: „On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.“ (Mt 3,11; Mk 1,8; Lk 3,16; Jn 1,33) Ježiš prisľúbil dar Ducha Svätého tým učeníkom, ktorí budú smädní po Duchu a uveria v Ježiša (Jn 7,37-39) Duch Svätý potom túto pravdu objasnil evanjelistovi Jánovi: „ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený.“ (Jn 7,39) Ježiš vo svojom poslednom príhovore učeníkom povedal: „Lenže hovorím vám pravdu: Je pre vás lepšie, aby som odišiel. Lebo ak neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ale keď odídem, pošlem ho k vám.“ (Jn 16,7) Po svojej smrti a zmŕtvychvstaní Ježiš ešte raz ozrejmil túto pravdu: „vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým“ (Sk 1,5).

Ježiš sa po svojom zmŕtvychvstaní zjavil učeníkom, ktorí boli v zavretej miestnosti, lebo sa báli Židov. Dýchol na nich

a povedal im: „Prijmite Ducha Svätého.“ (Jn 20,22) Napriek tomu, že im Ježiš daroval Ducha Svätého, ich život sa nezmenil. Stále žili v strachu a pochybnostiach a chceli sa vrátiť k svojmu pôvodnému remeslu (Jn 21,3; Lk 24,13-24). Duch Svätý v nich síce bol, ale nebol prebudený. Neboli vedení k tomu, aby v sebe aktivovali Ducha Svätého, aby sa nechali viesť Duchom Svätým, ani nevedeli, ako majú žiť v spoločenstve s Duchom Svätým. Aj väčšina z nás po prijatí sviatosti krstu takto žije bez živého každodenného spoločenstva s Duchom Svätým a prežívame iba vlažný kresťanský život. Pretože dobre nepoznáme Božie slovo (Mk 12,24), máme mnohé nesprávne predstavy o potrebe a pôsobení Ducha Svätého v našom živote.

Skôr ako Ježiš vystúpil do neba, povedal svojim učeníkom: „Hľa, ja na vás zošlem, čo môj Otec prisľúbil. Preto zostaňte v meste, kým nebudete vystrojení mocou z výsosti!“ (Lk 24,49) Ježiš vedel, že je pre nich nemožné žiť to, čo im tri roky hlásal, bez pomoci Ducha Svätého. Aj prostredníctvom proroka Ezechiela Boh predpovedal túto pravdu: „Potom budem na vás kropiť čistú vodu, že sa očistíte; od všetkých vašich škvŕn a od všetkých vašich modiel vás očistím. A dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás (...) Svojho ducha vložím do vášho vnútra a spôsobím, že budete kráčať podľa mojich nariadení, zachovávať moje výroky a plniť ich.“ (Ez 36,25-27) Učeníci sa teda s hlbokou túžbou úpenlivo modlili za túto Moc z výsosti. A splnilo sa na nich prisľúbenie zo Skutkov apoštolov 1,8 – stali sa mocnými svedkami v Jeruzaleme, Judei, Samárii až po samý kraj sveta. Sväté písmo nás učí, že nestačí len prijať Ducha Svätého vo sviatosti krstu a staneme sa „chrámom Ducha Svätého“ (1 Kor 3,16). Božiu moc musíme v sebe aktivovať našou spoluprácou s Duchom Svätým – tým, že žijeme v spoločenstve s ním a často sa modlíme k Božiemu hostovi, ktorý v nás prebýva, aby sme v sebe roznechovali jeho oheň a prosíme ho, aby nám pomáhal stále žiť podľa Ducha, kráčať s Duchom a nechať sa viesť Duchom (Gal 5,16 a 25).

Keď sa pripravujeme na veľkú Slávnosť zoslania Ducha Svätého,

vedzme, že dar vyliatia Ducha Svätého je pre **všetkých** (Joel 3,1), pre každého, kto je smädný a verí v Ježiša (Jn 7,37-39), kto si vyprosuje Ducha (Lk 11,13), kto zachováva Božie prikázania (Jn 14,15-16; Sk 5,32) a kto ľutuje svoje hriechy a je ochotný zmeniť svoj život (Sk 2,37-39; 3,19-20). Prví veriaci, ktorí v ranej Cirkvi prijali vieru, boli jednoduchí ľudia, ktorí splňali tieto požiadavky, nechali sa viesť Pánovým Duchom a žili víťazný kresťanský život aj v časoch prenasledovania (Sk 6,8; 7,54-60 – napr. svätý Štefan). Preto neignorujme, nezanedbávajme ani sa nevyhýbajme Božiemu hosťovi, ktorý v nás prebýva. On nás naučí, ako sa máme modliť (Rim 8,26), naplní nás Otcovou láskou (Rim 5,5), privedie nás k synovskému vzťahu s Bohom Otcom (Rim 8,14-16), privedie nás k dôvernejšiemu vzťahu s Ježišom a pomôže nám odovzdať mu svoj život (1 Kor 12,3), oživí v nás Božie slovo, usvedčí nás z našich hriechov (Jn 16,8), bude v našom živote prinášať ovocie (Gal 5,22-23), posilní nás svojimi darmi a charizmami, aby sme boli účinnými nástrojmi v Božom kráľovstve (1 Kor 12,4-11) a pomôže nám prijímať utrpenie s Pánovou radosťou (1 Sol 1,6; Flp 4,4). Inými slovami, iba vtedy, keď žijeme **život v Duchu**, nezarmucujeme ho (Ef 4,30) svojimi hriechmi, neuhášame oheň Ducha Svätého (1 Sol 5,19) svojou tvrdohlavosťou a tvrdošijnosťou (Sk 7,51), vtedy môže Duch Svätý naplňať náš život mocou, rozniecovať v našom živote lásku, radosť a Pánov pokoj a pomáhať nám, aby sme boli skutočnými nástrojmi Božieho kráľovstva a šírili okolo seba Kristovu ľúbeznú vôňu (2 Kor 2,15). Jedine Duch Svätý môže premeniť naše vlašné, chatrné kresťanské životy na ozajstné „živé kamene“, z ktorých sa buduje Božie kráľovstvo (porov. 1 Pt 2,5).

Keď prorok Samuel pomazal Šaula za knieža izraelského ľudu, povedal: „Vtedy na teba zostúpi Pánov duch; budeš vo vytržení s nimi a zmeníš sa na inakšieho muža.“ (1 Sam 10,6) Majme úprimnú túžbu zmeniť svoj život, aby sme sa stali takými, akí máme byť a plnili, čo Boh s nami zamýšľa a čo od nás očakáva. Áno, aby sme splnili sen, ktorý Boh s nami sníva, dal nám

svojho vlastného Ducha, Ducha Krista, ktorý nám pomáha žiť ako Kristus. Spolupracujme teda s Duchom Svätým a poddajme sa jeho pôsobeniu, aby sa z nás stali noví ľudia, ktorí sú schopní žiť podľa jeho slova na našej pozemskej púti.

Na blížiaci sa sviatok zoslania Ducha Svätého vyprosujeme všetkým čitateľom osobitné pomazanie a posilnenie Duchom Svätým.

otec James Mariakumar SVD

Mary Pereira

Ospravedľnenie a poďakovanie

Ospravedľňujeme sa za zrušenie duchovných obnov v Európe po 19. auguste 2019. Keďže nastal problém s predĺžením nášho povolenia na pobyt v Nemecku, ktoré vyprší 19. augusta 2019, po tomto dátume už nemôžeme pokračovať v duchovných obnovách, ktoré sme plánovali. Môj indický provinciál mi povedal, aby som vzhľadom na môj pokročilý vek už neplánoval ďalšie duchovné obnovy v Európe.

Touto cestou by som sa chcel úprimne poďakovať všetkým, ktorí s nami spolupracovali na našich misiách v Európe od roku 2000. Spolu s Mary Pereira, ktorá spolu so mnou viedla duchovné obnovy, za veľa vďačíme sestre Margarete Valappila, ktorá bola veľmi nápomocná pri našich misiách v Európe. Je veľmi veľa ľudí, ktorí s nami spolupracovali a ochotne pomáhali na duchovných obnovách v rôznych krajinách počas uplynulých dvadsiatich rokov, niektorí si však zasluhujú našu osobitnú vďaku. To však neznamená, že tí ostatní neboli dôležití...

Sme veľmi vďační zosnulej Gräffin Felicitas Piccolomini, ktorá uplynulých 15 rokov koordinovala naše duchovné obnovy, tlmočila a prekladala, pomáhala s vybavovaním víz a povolení na pobyt, poskytovala nám ubytovanie a starala sa o naše cestovné plány spolu so svojím manželom Giorgiom Piccolominim, ktorý bol pre nás taktiež veľkou oporou. Vďaka patrí aj Doblehoffovi zo Sonntagsbergu, ktorý niekoľko rokov hostil naše duchovné obnovy vo svojom exercičnom centre v Rakúsku a tiež nám v tej dobe vybavoval rakúske víza.

Chcem sa poďakovať mojim provinciálom zo Spoločnosti Božieho slova v Nemecku, Rakúsku, Švajčiarsku, na Slovensku a v Maďarsku za to, že udelili povolenie a podporu našej službe; pátrovi Buobovi (ktorý bol oficiálnym sponzorom pre Mary) a pani Barbare Huberovej z Hochaltingenu; dekanovi Martinovi Ramoserovi, ktorý podporoval naše duchovné obnovy za vnútorné uzdravenie vo svojej farnosti Reisbach; p. Dietrichovi a p. Ludwigovi z Heroldsbachu; p. Robertovi Maria z Waghauselu; p. Ludwigovi, Rosevite and Marii Zehetgruber z Gundersdorfu v Rakúsku; Hansovi Schröderovi, Sofii a ich tímu; Beatrix z vydavateľstva Miriam Verlag; Margaret Bartle; Cornелиi; Rafi Francis; Marion Rist; Christine Bucher, Monike and Gabi z Axamsu; Eugenovi and Márii Maloveckým, ktorí pomáhali pri našich duchovných obnovách na Slovensku; Miriam a Dr. Romanovi, Alici Prokopovej, Lucii Strhárovej, Ferdinandovi a Ivete Vyskočovým, Jozefovi Macovichovi, Monike Kamovej a Marte Pincelova, Ladislav Madzova a Maria Madzova zo Slovenska; Kristine Drungyte, Laime and Kristine Jureviciute z Litvy; Arnaldovi Paixao a Claudine z Fatimy; Enikó and Petrovi Rumzauer z Maďarska. S vďakou si spomíname aj na Conrada a Wendy, ktorí nás prvýkrát zobrali do Litvy.

Za vznik našej webstránky vďačíme Eugenovi Maloveckému, ktorý nám ju bezplatne vytvoril a niekoľko rokov ju aj spravoval. Neskôr nám Branko Rabara zo Slovenska ponúkol bezplatnú webstránku a Jozef Danko a Lukáš Venik nám s ňou ochotne pomáhali. Sme im veľmi vďační za ich nezištnú službu počas nášho pôsobenia, robili to všetko na Božiu slávu.

Rovnako ďakujeme všetkým miestnym organizátorom našich duchovných obnov v rôznych farnostiach a tlmočníkom z rôznych krajín, ako aj všetkým, ktorí nám poskytlí ubytovanie a postarali sa o našu prepravu (zo srdca ďakujeme Wolfgangovi, ktorý bol vždy veľmi ochotný). Áno, zoznam ľudí, na ktorých si spomíname ako na svojich dobrodincov, je dlhý... Spolu so sv. Pavlom môžeme úprimne povedať: „Neprestávam za vás vzdávať vďaky, keď si na vás spomínam vo svojich modlitbách“ (Ef 1,16), a nielen za tých, ktorých sme tu vymenovali, ale ďakujeme ešte za mnohých ďalších, ktorých nosíme v našich srdciach...

Veľká vďaka patrí Barbare Larumbe, ktorá nás privítala a zabezpečila nám ubytovanie po tom, ako nás navždy opustila Fella, a tiež vo svojom voľnom čase tlmočila na našich duchovných obnovách. Takisto ďakujeme Lucy Pregelovej, ktorá nám pomáhala ako tlmočníčka a prevzala organizáciu duchovných obnov po Felle. Ďakujeme aj jej manželovi Hansovi, ktorý s ňou spolupracoval a pomáhal na našich obnovách všade, kde mohol prísť.

Vyslovujeme vďaku tiež Mathewovi Perukarote a jeho rodine vo Viedni, ktorí nám pomáhali mnohými spôsobmi.

V neposlednom rade ďakujeme všetkým účastníkom našich duchovných obnov za to, že s nami spolupracovali a prijali Pánovo poslanstvo, „prijali Božie slovo, ktoré sme hlásali, neprijali [ste] ho ako ľudské slovo, ale – aké naozaj je – ako slovo Božie“ (1 Sol 2,13). Vzdávame všetku slávu Bohu za to ovocie, ktoré sme mohli vidieť v životoch mnohých – skutočné pôsobenie Božieho slova, ktoré mení ľuďom život.

V rokoch 1992 a 1993 prostredníctvom sestry Elcius z mariánskeho centra v Kulathuvayale v štáte Kerala mi Pán dal prorocké slová, že v nasledujúcich rokoch budem viesť duchovné obnovy v Európe. Milujúci Pán naplnil toto proroctvo v jubilejnom roku 2000. Urobil všetko, aby uskutočnil svoje plány prostredníctvom mňa a Mary Pereira. Spoločne s nami ďakujte Pánovi za všetko, čo prostredníctvom nás vykonal.

„Vzdávam vďaky svojmu Bohu zakaždým, keď si na vás spomeniem, vždy, v každej svojej modlitbe, keď s radosťou prosím za vás všetkých, za vašu účasť na evanjeliu od prvého dňa až doteraz.“ (Flp 1,3-5)

páter James Mariakumar SVD

Mary Pereira

(English) Devotion to the Prayer of Rosary

Ľutujeme, táto stránka je dostupná len v [Angličtina \(Americká\)](#) a [Nemčina](#).

(English) In tribute to Fella Piccolomini

Ľutujeme, táto stránka je dostupná len v [Angličtina \(Americká\)](#) a [Nemčina](#).

(English) I Firmly Confess and Believe

Lutujeme, táto stránka je dostupná len v [Angličtina \(Americká\)](#)
a [Nemčina](#).

Príď, Duchu Svätý, naplň naše srdcia a zapáľ nás ohňom svojej lásky

Príď, Duchu Svätý, naplň naše srdcia a zapáľ
nás ohňom svojej lásky

Príď, Duchu Svätý, a nauč ma modliť sa v každom čase (Ef 6,18)

Príď, Duchu Svätý, a daj mi smäd po Božom slove.

Príď, Duchu Svätý, naplň ma múdrosťou a osvecuj mi myseľ, aby
som chápal Božie slovo.

Príď, Duchu Svätý, a daj mi hlbšiu vieru v Boha a jeho slovo.

Príď, Duchu Svätý, daj mi spoznať moje hriechy a veď ma
k pokániu všade tam, kde nežijem podľa Božieho slova.

Príď, Duchu Svätý, a obnov mi myseľ Božím slovom, nech ma
celého prenikne a premení ma.

Príď, Duchu Svätý, a daj mi odvahu a pevnú vôľu, aby som žil
podľa hodnôt Božieho kráľovstva v myšlienkach, slovách aj
skutkoch.

Príď, Duchu Svätý, a daj mi silnú túžbu po svätom živote.

Príď, Duchu Svätý, a pomôž mi prinášať viac tvojho ovocia (Gal 5,22-23), aby som bol skutočným svedkom Krista.

Príď, Duchu Svätý, a pomáhaj mi prijímať utrpenie s radosťou v duchu Krista.

Príď, Duchu Svätý, a rozniecuj vo mne božské čnosti – vieru, nádej a lásku.

Príď, Duchu Svätý, a daj mi svoje dary (Iz 11,2) a charizmy (1 Kor 12,4-10), aby sme boli všetci skutočnými učeníkmi Krista.

Príď, Duchu Svätý, a pomáhaj mi, aby som na tejto pozemskej púti mal vždy zrak upriamený k nebu.

(English) Prayer to the Holy Spirit

Ľutujeme, táto stránka je dostupná len v [Angličtina \(Americká\)](#) a [Nemčina](#).